Ч. 170. Второк 11 серпня (29 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перед соймом. — Справа окупованих країв. — Ще про з'їзд мінїстрів. — Реформа македоньска. — Подїї в Туреччинї.

„Poln. Korr." доносить, що мінїстер Абрагамович, перебуваючий в Марієнбадї і презес Кола польского др. Ґломбиньский, перебуваючий в Аббациї, вернуть дня 16 с. м. до Відня. Поворот їх стоїть в звязи з важними конференциями, які в виду близького скликаня сойму мають відбути ся в справі цїлого ряду справ краєвих.

Деякі польскі часописи нотують за віденьскою „Neue fr. Presse" чутку о якихсь переговорах в справі польско-руского зближеня. Президент мінїстрів бар. Бек мав, кажуть, на конференциї з Русинами поінформувати ся о руских справах а Поляки заявили також охоту порозуміня з Русинами ще перед скликанем сойму а переговори мають бути назначені на вересень та будуть відбувати ся по части у Львові по части у Відни. Як з польскої так і рускої сторони мали висказати баже, щоби польско-рускі переговори були вільні від всяких впливів правительства та щоби круги правительственні не мішали ся до них анї посередно анї безпосередно. Скілько правди на сих вістях, годї знати.

„N. W. Tagblatt" поміщує розмову свого дописувателя в Сераєві з цивільним помічником управителя краю бар. Бенко, з котрої виходить, що в Боснї серед магометаньского населеня по селах єсть зовсїм спокійно, але зато по містах Турки аґітують дуже сильно. Старші віком дивлять ся досить недовірчиво на маючий бути скликаний загальний парлямент а молоді суть за тим, щоби босаньскі Турки взяли участь в константинопольскім парляменті (але як?). Серби домагають ся також парляменту, підчас коли католицке населене позістане зовсїм байдужне. Виходить з того, ще дуже трудно уявити собі, щоби тоті три ґрупи населеня, так ріжні під взглядом полїтичним і релїґійним, могли получити ся до спільної парляментарної роботи. Дальше висказав бар. Бенко переконанє, що адміністрация буде ведена дальше в дусї лїберальнім і пригадав, що мир з магометанами коштував богато труду, бо зразу відносили ся они до краєвого правительства з великим недовірєм. Після погляду бар. Бенко, коли прийде до утвореня народної репрезентациї, то преці не належало би заводити парляментарної адмінїстрациї краю.

„Хорв. Кор." доносить: В кругах мослїмскої інтелїґенциї в окупованих провінциях, іменно межи тамошними торговельниками, виринула була зараз по проголошеню конституциї в Константинополи гадка вислати до султана Абдул Гаміда депутацию ісламских нотаблїв з Боснї і Герцеґовини, котра би подякувала султанови за заведенє конституциї і висказала преданність басаньско герцеґовиньских магометан. В послїдних днях однак настала в сїй справі зміна і депутациї не вишлють, а то длятого, що молодотурецкий комітет, запитаний довірочно аранжерами, заявив, що не може султанови в теперішну хвилю дораджувати, щоби він приймив депутацию, бо то могло би викликати якусь дипльоматичну запутанину, а в теперішній порі треба державі більше як коли-небудь добрих відносин до всїх держав.

„Stampe" доносить, що з'їзд мінїстра Тіттонїго з бар. Еренталем мав дуже велике значінє. Подїї на Балканї суть непокоячі. Особиста виміна гадок межи обома мужами державними була конечною в виду евентуальности застановленя конституциї в Туреччинї і з причини браку міри зі сторони Молодотурків, позаяк Анґлія, Франция і Росия в справі балканьскій творять сильну одноцїлість, в виду котрої держави, що належать до тридержавного союза, мусять памятати о своїх інтересах.

4)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— Чи пан Ферфорд має яку родину? — допитував ся інспектор дальше.

— Мешкає сам один зі своєю служобою.

— Отже то ще молодий чоловік — говорив Гольт задумавшись — має здаєсь ледви трийцять лїт. А ви єго перед тим не знали, заким він сюди прийшов?

— Ні. Я єго перед двома місяцями перший раз побачила, коли він ішов попри наш город. Рівночасно з вістию, що до порожного дому хтось спроваджує ся, приїхали робітники з Льондону, щоби дім впорядкувати. В кілька днів опісля, то було в середу, стрітив мій тато пана Ферфорда, привів єго до нас на сніданє і від тої пори бував він у нас часто вечерами в гостинї. Мій тато сказав, що то одинокий чоловік в Рукфільдї, з котрим можна забавити ся і поговорити.

— Чи пан Дервент не питав нїколи свого нового приятеля, де він давнійше перебував?

— Лиш раз, відтак нїколи — нам здавало ся так, мов би згадка про минувшість викликувала в нїм непожадані спомини.

— Отже ви не знаєте нїчого про єго житє, заким він став вашим сусїдом?

— Нїчогісенько! Длячогож ви мене о то питаєте, пане інспектор? — спитала Фльоренсия здивована — невжеж гадаєте, що пан Ферфорд міг би в чім бути виноватим за нещастє мого тата?

— Я гадаю, що цїкавість то моя найгірша навичка — відповів урядник виминаючи. — Держіть ся кріпко того, моя панно, що я не вірю в то, щоби хтось зробив пану Дервентови щось злого — як би він погиб, то де єго тїло?

— Та й я питаю так само: Коли він жиє, то чому не вертає?

— Для нас лиш то певна річ, що ваш батько доси не вернув. То могло стати ся з двох причин. Або єго хтось убив з причини, котрої годї вияснити і укрив десь єго тїло в таким місци, що не можемо до него приступити, або він покинув дім з власної волї. Єсть лиш одна особа, для котрої єго смерть виходить в користь.

— Ви маєте на думцї першого брата Арнольда! — відозвала ся Фльоренсия обурена.

— Вашого свояка Арнольда — перебив їй інспектор дуже борзо — не було під ту пору в Анґлії, коли стало ся нещастє — та й тепер він, о скілько знаю, перебуває за границею. Далось би навести множество случаїв, що люди нїби то без всякої причини пощезали, ось як н. пр. слїдуючий: Один сьвященик, звичайний собі, тихо і спокійно жиючий чоловік, вийшов одного дня із свого помешканя, поїхав до віддаленого богато миль міста і отворив там книгарню. Аж по двох місяцях опамятав ся і знав, що робить; але що робив в тім часї, коли єго таке щось напало, того не міг собі анї трошки пригадати. Сей случай звістний добре в полїцийній лїтописи.

— То була без сумніву якась хороба або божевільність — сказала на то Фльоренсия.

— Розходило ся о довготревалий епілептичний напад.

— Нїкому в сьвітї не прийшло би й на думку уважати тата за епілептика, він же був здоровий на души і тїлї!

— Годї, моя панї, сказати щось певного — закінчив інспектор розмову. — Ми на полїциї обговорили основно сю справу і прийшли до переконаня, що тут нема нїякого злочину. Колиж би настала яка нова зміна, то прошу дати менї зараз знати. Я маю повну надію, що пан Дервент в найкоротшім часї буде уратований і в добрім здоровлю пригорне до себе свою любу донечку.

4. Глава.

Овен Ферфор.

Хоч панна Фльора Дервент мала неодного приятеля з давнїйших часів, то все-таки для нїякого, з виїмкою свого першого брата Арнольда не мала такої щирости як для Овена Ферфорда. Она не знала нїчого про єго давнїйше

Петербургска аґенция телеґрафічна доносить: Міністер справ заграничних, Ізвольский вислав до амбасадорів російских в Льондонї, Берлинї, Парижи, Римі і Віднп виготовлений ним а потверджений в цїлости льондоньским кабінетом проєкт реформ в Македонії. Крім того проєкту вислав міністер окружну депешу, в котрій каже, що проект поданий до відомости кабінетів лиш в цїли інформациї, позаяк після погляду петербурґского кабінету зі взгляду на послїдні події в Туреччинї, державн мусять поки що здержати ся від всякої акциї, котру можна би уважати за знак недовіря супротив султана і отоманьского правительства що до переведеня пожаданих реформ. Міністер додає однак, що Росия буде уважати реформаторску діяльність в Македонії аж тоді за скінчену, коли підняте султаном діло доведе до фактичної поправи положеня; в противнім случаю правительство царя буде уважати за свій обовязок звернути уваґу держав на конечність привернення перерваної поки що спільної акциї реформ.

З Парижа доносять: Вел. везир Кіяміл-паша в розмові зі звітником часописи „Matin" в Константинополи заявив, що в данім случаю буде річию парляменту а не якогось комітету змінити конституцию. Право засуджування на вигнане мусить бути від тепер виконуване правительством а не султаном. Членів сенату буде іменувати султан. Політика, якої тепер треба тримати ся, представляє ся в широкім начерку як слїдує: в справах заграничних удержане status quo, в справах внутрішних тілько реформ, кілько може бути. Коли мир буде удержаний, то може буде можна поробити кроки у держав, щоби залишено контролю над Македонією.

Новинки.

Львів, дня 10-го серпня 1908

— Нові ґімназиї в Галичинї. Є. Вел. Цїсар призволив на утворене двох нових гімназий з польскою мовою викладовою а то в Мисленицях і Жовкві з початком шкільного року 1908/9.

— Зливи, снїги і катастрофи. Сегорічним зливам нема кінця. Дощ паде знов майже без перерви цїлими днями а небо вічно захмарене. Та й навіть нема надії на скору зміну, бо барометр показує заєдно на непогоду. Що се значить для нашого хлїборобского краю, того й не треба казати. Збіжа зжаті стоять по найбільшій части не звязані на поміті, многі сторони вода позаливала а по селах настав сум і страх, бо рільникам грозить формальна руїна і не видко нї звідки ратунку. Та не лиш у нас такі зливи наробили та ще більшого нароблять нещастя, але так само діє ся й в инших краях. Із Сеґедина на Угорщинї доносять:

Оногди лютила ся над містом велика буря сполучена з хмароломом. Грім вдарив в церков і запалив вежу, котра по части згоріла. Буря була така сильна, що около 2 год. по полудни завалив ся комин якоїсь фабрики і впав на котлївню, де якраз обідало около 100 робітників. Котлївня завалила ся і засипала румовищем всїх робітників. Доси видобуто 4 робітників убитих а 14 легко ранених. При відчитаню спису робітників бракувало 70. Припускають, що більша часть зі страху під час катастрофи зараз повтїкала. Дальше завалила ся сушарня, в котрій було 40 робітників, два доми і часть касарні жандармериї.

В Карконошах перед кількома днями від сторони нїмецкої теплота так була обнизила ся, що аж настав мороз і зачав падати снїг та вкрив всї гори грубою верствою аж до 1100 метрів в долину. Снїгом дуло через три чверти години так як би серед зими а многі туристи в сих горах ледви з житєм втекли.

— Смерть від ужаленя шершеня. В селї Кольніцберґ коло Амштеттен в долїшній Австриї підчас переорюваня стернї ужалив шершень тамошного господаря Антона Найгавзера в горло як раз в саму гортанку. Ужалене було так сильне, що Найгавзер до кількох хвиль зачав душити ся і впав непритомний на землю, де його своякп знайшли ще ледви живого. Закликаний зараз лїкар не міг подати нїякої помочи, бо цїла гортанка так була спухла, що нещасливий душив ся, а операциї не можна було перевести. Найгавзер помер третого дня серед великих мук.

— Дрібні вісти. Наукову стипендию на подорож до Греції і Італії одержав з міністерства просьвіти професор руско-нїмецкої ґімназиї в Чернівцях, п. Володимир Кмицикевич. — Іменований директором кр. шпиталя в Снятині, др. Вальслебен, не приняв номінациї, а краєвий Видїл розписав новий конкурс на те становище. — Концесию на другу аптику в Чорткові одержав п. С. Демант. — Арештованого свого часу у Львові американьского мантія Розена, котрий в Буенос Аірес допустив ся мантійскої криди, видано арґентиньским властям і вчера витранспортовано до Триєсту. — За характеристику порядности Львовян можуть послужити слїдуючі факти: Перед кількома днями виляв хтось з вікна каменицї при ул. Боімів якісь помиї і облив ними одного інжинїра намістництва, котрий случайно переходив тою улицею а в пятницю челядник малярский вилляв з будинку при ул. Бляхарскій сїру фарбу і облив нею сукнї трох пань та знищив їх.

— Нещаслива пригода. З Олешиць, чесанівского повіта, доносять нам: Стефан Кузіцкий, 15-лїтний хлопець з Дикова нового, вступив в маю на науку до шевского майстра Кароля Мелеха в Олешицях. Дня 24 липня вислала його була майстрова в поле по траву. Хлопець назбиравши трави, звязав в плахту, а щоби лекше було єму нести, привязав до кінців плахти свій досить вузкий ремінець, взяв траву, що важила може сотнар, на плечі так, що ремінець заложив собі на шию під бороду і пішов. Коло тартаку хотів собі хлопець відпочити і спер траву на поруче, яке знаходить ся. Тут зісунулась трава з мокрого поруча так, що стягнула ремінець на шиї хлопця і задушила його. В годину опісля застали переходячі туди люди хлопця вже неживого, висячого в одної сторони поруча, підчас коли плахта з травою висїла з другого боку. — Дня 29 липня вийшов з дому хорий на умі 80-лїтний старик Мартин Калїньский в Струсові а дня 2 серпня найдено його в ярі в струсівскім лїсї вже неживого. Доходженя виказали, що Калїньский ідучи стежкою понад яром, впав в глубину і забив ся.

— Огнї. В громаді Підлужу, станиславівского повіта вибух оногди огонь і знищив 10 загород селяньских. З погорільців були лиш три обезпечені. — В Гійчу, равского повіта згоріла оногди стирта сїна, вартости 2.500 К. Огонь підложила Анна Труш, котру жандармерия арештувала і відставила до суду в Раві. — В Перемишли згорів дах на будинку Ант. Вісьнєвского і деревляні моделї до відливаня

житє, не знала також, чому він мешкає сам один в Рукфильді а все-таки здавало ся їй, як колиб все на тім самотнім чоловіцї було їй до бре знане і зрозуміле.

Він був майже 6 стіп високий а зі своїми широкими плечима і хорошим смаглявим від опаленя лицем подобав на справдешного Анґлїйця, яких можна видїти богато в школах в Оксфордї і Кембрідж. Міг мати 34 лїт, але виглядав на значно молодшого, мабуть задля свого здорового і обголеного лиця.

На думку панни Фльори було однак в поверховности Овена щось, що відрізняло його користно від других молодих мужчин з її знакомства. Що було то щось, того й она сама не могла докладно зрозуміти. Мав майже чорне волосє і темно сині очи, по найбільшій части з досить сумовитим виразом. Може і той задумчивий погляд в спілцї з незвичайним спо собом його житя навів її на здогад, що він чогось потайком гризе ся і рівночасно розбудив в її серци як найгорячійше сочувство.

В понедїлок по полудни зайшов Ферфорд перший раз від часу смерти матери Фльоренсиї в гостину до „Воронього гнїзда".

— Я не хотів скорше прийти — сказав він, привитавшись з панною Фльорою — та й нинї я ледви зважив ся, бо майже не знаю, що вам сказати. Чоловік хотів би потїшати, убрати в слова глубоко відчуте сочувство а то розбуджує лиш повні муки спомини. Чи будете так добрі і схочете все то, що відчуваєте, уважати за висказане і заощадити нам дальшої муки?

— Дуже тїшу ся, що ви прийшли — відповіла она.

— Нинї рано був у вас урядник з поліциї — підхопив Ферфорд найблизший для них обоїх предмет розмови. — Чи приніс якусь вість? Мене скортїло довідати ся вислїд його змагань і то додало менї відваги вже нинї зайти до вас.

— Нї, анї слїду, пане Ферфорд! Адвокат мого тата прислав минувшого четверга інспектора перший раз до мене. Він перешукав цїлий дім та переслухав службу з виїмкою Гандзї.

— А тож чому у Гандзї робив виїмку?

— Она лежала недужа — він не міг зайти до її комнати; впрочім обставав інспектор Гольт при своїй думцї, що тато з власної волї покинув дім і тим мусимо поки що вдоволити ся.

— Але ви таки стоїте при тім, щоби роз писати нагороду? — спитав Овен.

— То робить др. Вірет, слухаючи ради нашого адвоката Едвардса. Ах, якаж то страшна тота непевність! Хоч би й як страшне було, а коли би його знало ся, то лекше би зносило ся.

Овен нахилив ся на своїм кріслї трохи наперед а спершись лїктями на колїна, зложив великі, сильні руки в нїмім сочувстві. — Не треба тратити надії — зачав він потїшати. — Не знаємо прецї побічних обставин сего непо нятного случаю.

— А хибаж я їх колись довідаю ся? Ледви важу ся в дихнути а вже найблизша хвиля придушує слабий луч надії в моїй стра даючій души. Нема нї хвилинки, щоби тато як живий не ставав менї перед очима; тепер, коли тут сиджу, здає ся менї, як колиб двері мали отворити ся і він давним звичаєм мав пустити ся до него.

— Менї здає ся, панно Дервент, що було би найлїпше, як би ви рішили ся випровадити ся із сего дому. Доки тут будете мешкати, все, що вас окружає, буде лиш збільшати ваш сум.

— Я би то зробила, лиш як би конечність мене до того змусила. Та й куди менї іти? — говорила она безвідрадно. — Маю лиш одного свояка на цїлім широкім сьвітї, мого первого брата Арнольда, та й того нема в Анґлїї. Він десь аж в полудневій Африцї; але що пан Едвардс не знає точної його адреси, то може дуже легко бути, що лист з вістию про смерть матери і про щезнене тата не дійшов зовсім до него.

— Не пригадую собі, щоби ваш батько говорив коли про Арнольда — запримітив Овен.

— Ми не радо про него згадували. Давнійше жив він при нас і ми були собі так як рідні брат і сестра. Коли він пішов до Льондону учити ся медицини, зачав собі трохи легко жити і перепав при кількох іспитах. Коли не видержав і докторского іспиту, мому татови не стало вже терпцю і він перестав давати Арнольдови дальшу поміч. Він тоді поїхав до Капляндув, щоби там вступити до кінної поліциї; від тої пори ми вже про него не чули.

— Чи гадаєте, що на вість о тім, що тут стало ся, він поверне?

— Він єсть спадкоємником — відповіла Фльоренсия. — Майно по дїдови, длятого що я дївчина, переходить по татови на Арнольда — скоро би мого тата признали за помершого, взяв би Арнольд в посїдане сей дім та й цїле наше майно.

(Дальше буде).

зеліза, що були зложені на поді. Шкода виносить кілька тисячів корон і була обезпечена.

— **Руска ґімназия у Львові.** Із звіту, виданого дирекциєю академічної ґімназиї у Львові за шкільний рік 1907/8, в котрім крім цілої розвідки п. І. М. Тершаковця під заголовком „Галицке літературне відродженє" містить ся в урядовій части замітний материял статистичний, виймаємо слідуючі важнійші дати:

В головнім заведеню, яке тпер містить ся, як звістно в новім будинку при ул. Льва Сапіги, було в сім році крім директора, радн. Харкевича, 2 катехитів, 17 професорів, 1 дійстний учитель, 12 заст. учителів, разом 33 сил до обовязкових предметів, а 9 до надобовязкових. В філії ґімназиї, яка містила ся в „Нар. Домі", був управителем проф. Громницкий, а крім него було там 12 учительских сил до обовязкових предметів, а то: 1 катехит, 3 проф., 2 дійстні учителі і 5 заст. учителів, а до надобовязкових 3 учителів (з поміж попередних).

В рубрицї „наукові прибори" подано, що в головнім заведеню збільшила ся бібліотека учителів о 70 книжок і 42 річники наукових видавництв, в бібліотеці учеників прибуло руских книжок 117. польских 31, а німецких 35. В філії закуплено до бібліотека учителів 19 творів і одержано в дарунку кількадесять творів. Для бібліотеки учеників придбано 73 руских книжок, 16 польских і 52 німецких. В фізикальних кабінетах прибуло в гол. зав. 11 приладів, а в філії 14. Подібно доповнено опісля потреби кабінети природописні. в обох заведенях і набуто кількадесять ґеоґрафічних карт до науки історії і ґеоґрафії. В дальших уступах подано важнійші розпорядженя шк. властий, а потім йде хроніка заведеня і коротка уступ про читальню учеників.

В уступі VIII. говорить ся про запомоги для бідних учеників. Головну ролю грало тут товариство „Руслан", яке мало в доходах 2.142·63 К. Се Товариство наділяло убогих учеників датками на харч і кватиру (716·20 К), на одяг (350 К), на ліки (29·80 К) і на книжки, уділило 1.000 К запомоги Р. Тов. педаґ. на будову бурси і удержувало бібліотеку з 1750 шкільними книжками. Поміщене мали ученики: а) в „Бурсї Руск. Тов. педаґ." 230 учеників з головного заведеня, з тих 5 безплатно, а прочі за місячною оплатою від 20 — 30 К; між ними було 13 учен. на кошт Єго Ексц. Митрополита Шептицкого; б) в „Інститутї Руск. Тов. педаґ. під проводом св. о. Николая" 12 учен. з головного заведеня, а 19 з філії за місячною оплатою 40 — 50 К; в) в „Бурсї Ставропиґійского Інститута" 2 учен. з головного заведеня, а 8 з філії безплатно; г) в „Бурсї Народного Дому" 15 учен. з головного заведеня, а 84 з філії за місячною оплатою 10 — 40 К; д) в „Бурсї селяньскій" 10 учен. з головного заведеня, а 57 з філії за місячною оплатою 10—20 К і 3 безплатно; е) в „Інститутї св. Йосафата" 11 учен. з головного заведеня за місячною оплатою 10 — 20 К. Стипендиї побирало 12 учеників на загальну суму 2.701 К, з того 1 учен. 400 К, 3 уч. по 315 К, 1 уч. 300 К, 1 уч. 240 К, 1 уч. 230 К, 1 уч. 180 К, 2 уч. по 120 К, 1 уч. 90 К, а 1 уч. 76 К. Одноразові запомоги (кромі від „Руслана"): а) 4 уч. від Виділу краєвого на загальну суму 580 К; б) 6 уч. від Виділів повіт. на загальну суму 355 К; в) 8 уч. від инших інституций на загальну суму 730 К. — Рахунок фонду ім. Романа Алексевича, яким завідує дирекция акад. ґімназиї, виносить тепер 208 К.

В головнім заведеню було 16 відділів, з того 3 відділи в І. кл., 1 в VIII., а в прочих по 2 відділи З початком року вписало ся 788 учеників, серед року принято 24 учен., виступило 96, а 2 померли, так що клясифіковано 714 учеників (крім 10 приватистів). Перший степень з відзначенем дістало 95 учен., перший степень 596, двійку 46, трійку 20, поправку 49, а 8 уч. має доповнити іспит. Що до віроісповіданя, то було 708 руско-кат. обряду, 2 римо-кат., а 4 греко-ориєнт. Оплата учеників в І-ім півроці виносила 3.360 К, а ІІ-ім 5.240 К. — В філії були І.—IV. кляси, з яких IV. кляса мала оден відділ з 56 учениками, а инші кляси по 2 відділи. Всїх учеників вписало ся 384, серед року принято 16, виступило 54, а клясифіковано 346. Першу клясу з відзнач. дістало 19 учен., першу 279, другу 25, трету 1, поправку 22. Шкільна оплата в цілім році виносила 5.000 К. Всї ученики були руско-кат. обряду.

Телеґрами.

Букарешт 10 серпня. Від вчера настали в цілій Румунії великі зливи, котрі наробили величезної шкоди. В Плоєшті згинули підчас бурі 4 особи.

Гельзинґфорс 10 серпня. Сойм фінляндский постановив утворити 10 комісий, між иншими комісию для основних законів, для справи аґрарної, для справ громадских і для справ культуральних.

Київ 10 серпня. З'їзд місіонарский затвердив проєкт утвореня всеросийского союза місіонарского, постановив видавати брошуру релiґійного змісту і основувати апольоґетичне товариство, старати ся у правительства о скріпленє надзору над прасою, наконець зажадати, що відобрати з думи всї проєкти віроісповідні і передати їх соборам окружних або синодови.

Константинополь 10 серпня. Міністром поліциї іменований Рефкі-бей. Се іменованє єсть новою концесиєю для Молодотурків і було конечним, бо вся повага поліциї була упала і поліция взагалі не могла удержати порядку, підчас коли служба порядку удержувана молодотурецким комітетом дуже добре функционує.

Константинополь 10 серпня. Урядово подано до відомости, що султан бажає, щоби часть будови нового парляменту або й цїлі кошти відповідно до стану касового покрито з єго лїсти цивільної, та що хотів би, щоби пляни будови єму предложено.

Петербург 10 серпня. Росийска воєнна фльота одержала приказ відбути в часї межи 14 до 20 серпня великі маневри межи Кронштадтом а Ревлем. В звязи з тими маневрами відбудуть ся вправи фінляндского сухопутного войска.

НАДІСЛАНЕ.

— **Ще можна получити слідуючі річники** —

„ДОБРИХ РАД"

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.: 1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.: 1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. **„Добрі Ради"** містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, Стрілецкий Кут, Буковина.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Терноподі і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43 11·00*.
„ Стрия, Тухлі (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10 10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руської 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2 15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Кравецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).